

(J. Lajčiak) Štyri sú podľa rabínov noci spásy. Noc stvorenia, ktorá dala vzniknúť kozmu. Noc, keď tajomný Boh povolal človeka Abraháma, aby sa stal prvým veľkým hľadáateľom Boha. Noc, keď sa ľud otrokov vymanil z útlaku Egyptanov a stal sa ľudom slobody. A posledná noc – príchod Mesiáša. Nikto nevie, kedy dorazí. A je to práve táto noc. V noci, keď Boh vzkriesil svojho Syna Ježiša, vrátil mu jeho pravú a definitívnu podobu, vyslobodil ho z objatia smrti. Všetko sa to skončilo a namiesto toho sa to všetko začalo túto noc, noc, keď Ježiš vstal z mŕtvych. Povedzte všetkým hľadáujúcim Boha, zakričte to cez strechy! Smrť neporazila Boha, nemala nad ním posledné slovo! Oslávte ho piesňami radosti, chválospevmi, meditujte nad jeho zázrakmi túto noc, pretože smrť nebude mať nikdy posledné slovo, ani na nás! My, deti vzkrieseného, sme tu, aby sme spievali radostnú pieseň, ktorá sa k nám dostala a ktorá už dvetisíc rokov udivuje a hýbe svetom: neľadajme ho medzi mŕtvymi, nie je tu, je vzkriesený!

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)